

Wprowadzenie

Dynamika zmian społecznych warunkujących jakość życia osób, rodzin, grup ludzkich, społeczności lokalnych oraz społeczeństw zamieszkujących wszystkie wioski i miasta implikuje nowe obszary poddawane eksploracji naukowej. Epistemologiczny i zarazem metodologiczny postęp ułatwia doskonalenie narzędzi poznawania spraw życia ludzkiego. Wyniki badań naukowych stają się coraz bardziej zgodne z rzeczywistością i umożliwiają generowanie teorii użytecznych dla tworzenia metodycznych modeli wspomagających praktykę działalności w różnych obszarach aktywności zawodowej. Jedną z profesji, które mogą korzystać, i korzystają, z osiągnięć naukowych, jest służba społeczna. Ideał dobra wspólnego jest jednym z aksjologicznych rdzeni konstytuujących etyczny wymiar polskiej pedagogiki społecznej. Konsekwencją przyjętej przez prof. Helenę Radlińską, najważniejszą postać pedagogiki społecznej w Polsce, idei łączenia teorii z praktyką jest powinność naukowego wspomaganie działalności wychowawczej, oświatowej, kulturalnej czy społecznej.

Dyscyplinarne dziedzictwo pedagogiczno-społeczne wiedzy społeczność akademicką Uniwersytetu Opolskiego, skupioną wokół pedagogiki społecznej, do realizacji naukowej misji wspierania praktyki służby społecznej. Obejmuje ona pola aktywności na rzecz dzieci, młodzieży, rodzin, seniorów, osób doświadczających przemocy, a także innych grup społecznych objętych oddziaływaniem specjalistów zatrudnionych w instytucjach oraz organizacjach pomocy i integracji społecznej. Kontynuując projekt wydawniczy „Z zagadnień pracy socjalnej i służby społecznej”, proponujemy Państwu niniejszą monografię wieloautorską, która stanowi kolejną część przeglądu aktualnych zagadnień pracy socjalnej, zainicjowanego w 2022 roku. „Wybrane Zagadnienia Pracy Socjalnej”, cz. II: *Teoria i praktyka dla służby społecznej w XXI wieku* to zbiór opracowań, których problematyka może inspirować do dalszych autoanaliz i refleksji prowadzonych przez praktyków działalności społecznej,

a także studentów, doktorantów i naukowców zaangażowanych w procesy współtworzenia dobra wspólnego – dobra służącego działalności wśród ludzi, z ludźmi i dla ludzi zmagających się z problemami i kwestiami społecznymi w życiu codziennym. Zamieszczone na końcu każdego z rozdziałów matryce są swoistym drogowskazem, który warto uzupełniać zestawieniami bibliograficznymi obejmującymi publikacje kluczowe dla podjętych zagadnień.

Mając nadzieję na kolejne przychylne przyjęcie naszej monografii, pragniemy podziękować Czytelniczkom i Czytelnikom za cenne uwagi oraz gratulacje wobec „trafnego pomysłu wydawniczego”, które inspirują zespół autorski do dalszej pracy – nad trzecią częścią przedmiotowej serii. Mamy nadzieję, że nasz naukowy wysiłek będzie spożytkowany w praktyce współtworzenia dobra wspólnego, którego rezultaty staną się źródłem poprawy warunków życia i rozwoju społecznego.

*Anna Weissbrot-Koziarska
Arkadiusz Żukiewicz*